

[Poul Møller.]

teret Wessels ord: jeg skælver for min dyd, jeg skynder mig herfra. Jeg tror, det er nødvendigt, at man giver alle de nye medlemmer en rimeligere chance for at komme med i arbejdet inden for sikkerhedsrådet, som jo har et hovedansvar for opretholdelsen af freden og sikkerheden.

Jeg er ikke i tvivl om, at det i første række er en idealistisk stræben, der har skabt et klart udtalt ønske hos så mange medlemmer om at få adgang til at blive repræsenteret i sikkerhedsrådet. Det er jo sådan, at de ændringer, der nu er på tale, i og for sig ikke forandrer noget i balancen i FN, hverken mellem sikkerhedsrådet og plenarforsamlingen eller mellem de permanente medlemmer og de ikke-permanente medlemmer. Men det medlemskab, der nu kræves en rummeligere adgang for, betyder alligevel, at flere stater drages ind med den mulighed, der heri ligger for her at kunne øve i alt fald en vis moralsk indflydelse, og der er ikke tvivl om, at i hvert fald en hel del af dem, vi kalder de nye stater, har et bidrag at yde, har en hel del at kunne lære os andre.

Jeg mener, at der alt i alt er meget, som taler for disse ændringer. Hvad man kunne ønske sig var måske, at man var nået så vidt i udviklingen, at man kunne gå videre i retning af revision af FN-pagten. Men det er ikke realistisk just nu, og blot et lille skridt fremad mod en bedre organisering vil der være grund til at hilse med glæde.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til en hurtig gennemførelse af forslaget om dansk ratifikation.

Hagen Hagensen: Danmark har på den 18. generalforsamling i FN stemt for de ændringer i FN-pagten, som der nu er fremsat forslag til beslutning om at ratificere for Danmarks vedkommende.

Pagten er jo i mangt og meget baseret på langt færre medlemsstater, end FN i dag rummer, og den store udvidelse, der har fundet sted, siden pagten blev vedtaget, gør det vel rimeligt at indføre ændringer bl. a. som de nu foreliggende.

Det er jo ikke altid godt, at et råd, der skal træffe afgørelser, er stort eller bliver gjort større, men uanset dette må det forekomme rimeligt, at såvel sikkerhedsrådet

som det økonomiske og sociale råd udvides, således at der i rådene kan blive plads for en mere hensigtsmæssig og mere ligelig geografisk fordeling, end tilfældet hidtil har været.

Der er også grund til at fæste sig ved, at den geografiske fordeling af rådsmedlemmerne kan ændres ved beslutning af enhver kommende generalforsamling, idet der intet er optaget herom i selve ændringerne af pagten. Det er således, at man for de 10 medlemmers vedkommende, der som ikke-permanente skal vælges til sikkerhedsrådet, ved selve beslutningen har foreslået og vedtaget en vis opdeling og fordeling, og det har man også gjort for ECOSOCs vedkommende, idet man dog siger, at det dér først vil få gyldighed ved det første valg, der finder sted.

Nu er det imidlertid ét, at Danmark sammen med en række andre mindre stater skrider til at ratificere denne beslutning fra den 18. generalforsamling, og det vil vi naturligvis gøre; noget andet er, om den derved kommer så meget nærmere sin ikrafttræden. Forholdet er jo det, at det udelukkende — således som FN-pagten er bygget op — vil afhænge af, hvad de 5 store, de 5 permanente medlemmer af sikkerhedsrådet siger. Om disse ved vi i hvert fald, at Frankrig har stemt imod, og at USSR også har taget en stilling, der ikke umiddelbart tyder på, at der skulle komme noget ud af det hele.

Jeg vil derfor ligesom det ærede medlem hr. Frode Jakobsen gerne spørge den højtærede udenrigsminister, om der er tegn i sol og måne til, at man, når tilstrækkelig mange lande — altså over $\frac{2}{3}$ af medlemslandene — har godkendt ændringerne af pagten, så også tror på, at de vil kunne opnå tilslutning fra alle de 5 medlemsstater, der har fast sæde i sikkerhedsrådet.

Og hertil vil jeg gerne føje en anden ting. Af den liste, der er vedføjet over medlemsstater, der har godkendt ændringerne, fremgår det, at det ikke drejer sig om så overvældende mange af de større medlemsstater, og det ville være rart at høre, om den højtærede minister måske nu, efter at forslaget er kommet frem, har fået kendskab til, om endnu flere lande, ikke mindst blandt den vesteuropæiske gruppe og andre lande, der hører dertil, er i færd med eller har truffet